

זאת הברית

ביטאון האגודה הארץ ישראלית של היהודים המשיחיים

גליון מס' 7

שבועות 1996

סיון תשנ"ו

איחוד ויעוד

פתיחות מסויימת כלפי היהודים המשיחיים? בעתיד נדע. כל עוד שמספרנו הולך וגדל בתוך האוכלוסיה, מתרחבת גם השפעתנו על החברה הישראלית. ראוי שנהיה מודעים ואף נתפלל על ההשפעה הזו כדי שהיא תהיה חיובית וטהורה. בכנס חג השבועות נתאסף בגן הוורדים מול הכנסת. כוונתנו להקדיש כמה דקות להפגיע בתפילה בעד הממשלה ולבקש מה שיעשה את רצונו בבחירות האמורות להתקיים כחמישה ימים לאחר החג. בסך הכל, התנהגותנו מצביעה על המשיח ישוע. ברצוננו לתת כבוד לשמו, להוסיף גם ל"מוניטין" הרוחני שלו בארץ ישראל.

מקומית, אלא גם גוף המשיח הכללי בארץ. האחדות היא אחד הפירות של התבגרותנו הרוחנית בתור מאמינים. קידום אחדות זו הנה אחת המטרות המרכזיות של האגודה המשיחית בארץ ישראל.

עדות כללית

לכל אחד ואחד מאיתנו ישנה עדות אישית על אמונתנו במשיח ישוע. לכל עדות אישית יש אופי מיוחד במינו. הדבר נכון גם לגבי קהילותינו. הקהילה המקומית היא מעין משפחה רוחנית ולכל משפחה קהילתית יש אופי מסוים ומיוחד.

אך ישנו עוד סוג של עדות והוא העדות הכללית שלנו בתור יהודים משיחיים בארץ. עדות כללית זו, או ניתן לומר העדות הלאומית שלנו, קשורה לכל אחד מאיתנו כחלק מקבוצה. כל דבר הנעשה ע"י כל אחד הקורא לעצמו יהודי משיחי משפיע על כולנו ומשפיע על התדמית הכללית שלנו בעיני עם ישראל. אי אפשר להתעלם ממצאות זו.

חשיפה והשפעה

בחדשים האחרונים זכה גוף המשיח בארץ לחשיפה רחבה בתקשורת הישראלית. ראה למשל את המאמר מאת צביקה סדן על הופעתו ב"פופוליטיקה". היו מאמרים ב"ידיעות האחרונות" על ארי סורקורם ועל דוד לודן, וכן היה מאמר ארוך על בנימין ברג'ר "בג'רוזלם פוסט". בכל חשיפה תקשורתית ישנם הבטים חיוביים והבטים שליליים. האם מסתמנת

מאת אילן זמיר ואשר אינטרט

באגרת אל האפסים מרבה שאול השליח לדבר על יעודנו כגוף המשיח. השליח קושר את יעודנו זה עם האחדות ביננו. בעיני יעודנו ואחדותנו קשורים זה בזו במשיח ישוע.

"הנה: גוף אחד ורוח אחת, כשם שגם אתם נקראיתם אל תקוות יעודכם האחת, אדון אחד, אמונה אחת..." (אל אפסים ד: 4-5).

אם אכן לכולנו יעוד אחד במשיח, ברור שחייבים אנו להתאחד להשגת יעוד זה. איחוד רוחני דורש מאמץ ואומץ לב, סבלנות וסובלנות. האם ניתן להגיע לאחדות רוחנית? לעתים נראה כי הדבר בלתי אפשרי, אך הכתוב מעודד אותנו להמשיך ולבנות את גוף המשיח עד אשר נגיע לאחדות האמונה. הכתוב אומר "עד אשר נגיע", כלומר קיימת הבטחה שאכן נגיע. אנו נמצאים בתהליך השגת האחדות, רק בדרך, אך היעד ברור ומובטח: אחדות האמונה ואחדות ידיעת בן האלהים.

"כדי להכשיר את הקדושים לעבודת השירות, לבניית גוף המשיח, עד כי נגיע כולנו אל אחדות האמונה ואחדות ידיעת בן האלוהים" (שם, ד: 11-12).

מטרת שירותם של השליחים והנביאים היא, בין היתר, לטפח אחדות בגוף המשיח. גוף המשיח כאן משמעותו אינה אך ורק קהילה

השירונים הראשונים בעברית בחוגי יהודים משיחיים בארץ מאת גרשון נראל

כבר בשנים 1926-1927 הודפסו שני שירונים קטנים בעברית עבור חוגי המאמינים בישוע בארץ דוברי העברית. הראשון הודפס מטעם בית-הספר התנ"כי "הר-הכרמל" בחיפה תחת השם "שירי קודש". בשירון זה הופיעו תשעה שירים בלבד ורובם תורגמו לעברית בידי מוריס (משה) סגל, שהיה גם העורך של הבטאון המשיחי "תקוות-ציון". השירון השני הודפס בירושלים ונקרא "הלל וזמרה". ובו נמצאו 35 שירים בעברית. שני השירונים כלו למעשה הימנונים מתורגמים בעיקר מאנגלית. שירון נוסף "ספר שירים רוחניים" פורסם בירושלים בשנת 1929 בידי כליל גבריאל, ערבי-נוצרי שהיה העורך והמתרגם של השירים ושלט בשפה העברית. גבריאל זכה להערכה רבה מצד משה עמנואל בן מאיר (מעב"מ), שהיה כך נראה, היהודי המשיחי הראשון בארץ שפעל באופן שיטתי ולאורך זמן כדי להוציא לאור שירונים בעברית לשימוש באסיפותיהם של המאמינים בישוע דוברי עברית.

בתקופת המנדט הבריטי קיבץ מעב"מ וערך שלושה ספרי שירה במיוחד עבור יהודיים משיחים בארץ: א. "פזמונות לילדים", ב. "שירים ותשבחות", ג. "שירת ישורון". מעב"מ ראה חשיבות מיוחדת בהוצאה לאור של "פזמונות לילדים" - שירים קצרים ועליזים, שלא הכבידו באריכותם על הצעירים. כמו-כן, הוא הדגיש בקבצי השירים שפירסם את רעיון הגאולה הלאומית והרוחנית של עם-ישראל. כך, למשל, במיוחד בלקט "שירת ישורון", שראה אור בשנת 1939 ונמצאו בו 100 שירים, הבליט מעב"מ את הזיקה שבין התקווה המשיחית הרוחנית לבין התקווה הציונית הלאומית.

אולם השירונים שהוזכרו לעיל לא כללו גם תווים לצד מילות השירים. ספר השירים הראשון של משיחיים דוברי עברית, שכלל גם תווי-נגינה הודפס במדינת ישראל בשנת 1957, תחת הכותרת "שיר חדש" ובו קובצו 211 שירים.

לסיום, מעניין לציין את העובדה, שראשוני המאמינים היהודים בישוע בארץ במאה הנוכחית לא היססו להשתמש בשירים כנסיתיים שתורגמו לעברית.

שירונים המאמינים היהודים בישוע בארץ במאה הנוכחית לא היססו להשתמש בשירים כנסיתיים שתורגמו לעברית.

כל הכבוד מאת ציפורה בנט

ב-30 באפריל השנה עלה המסך בתיאטרון ירושלים על האופרה הראשונה שחיבר והלחין דוד לודן שמוכר לכולנו בגוף המשיח בארץ. הביום וההפקה נעשו בצורה מקצועית ומרשימה.

עלילת המחזמר האופראי, המבוססת על פרשת דוד ובת שבע מהתנ"ך, מתחילה בסצינה שבה מופיע נער הלומד לקראת הבר מצווה שלו עם המורה שלו, אז עוברת הסצינה לחצר המלוכה הסגונית של דוד המלך.

לחן עליז המייצג את יצירת התהילים, מלווה בריקודי המזרח התיכון המודרני, מהווה ניגוד מובהק למסר הנבואי המושמע באוזני דוד ע"י נתן.

המערכה השנייה מלאת עוצמה עם קטעי זמרה מרגשים במותו וקבורתו של הילד הבכור. המחזמר מסתיים בהצגתו של הילד שלמה בבית המקדש. הצגתו זו מסמלת פרי חזרתם בתשובה של דוד ובת שבע ושיבתם ליעוד האלוהי.

רנדל בין הצטיין בהפקת הבמה. התאורה והתלבושות הנהדרות גרמו לכך שבמה פשוטה הפכה לסידרה מדהימה של סצנות שהחיו עבורנו פרשה זו.

צעדת ריצוי ומסעי הצלב מאת אבן תומס

בנובמבר 1995 מספר נוצרים בצרפת החלו "צעדת ריצוי". שתימשך שלוש שנים ותסתיים בירושלים. צעדה זו הינה הליכה בעקבות מסעי הצלב שבוצעו לפני 900 שנה. אלפי נוצרים אמורים להשתתף ב"צעדת ריצוי" זו וזאת כדי להביע חזרה בתשובה כלפי יהודים ומוסלמים על מעשיהם האומללים של הצלבנים. המשתתפים בתהלוכה מפגיעים בתפילה לאורך כל המסלול של מסעי הצלב. הם מתכננים להגיע ברגל לירושלים דרך טורקיה וסוריה בסוף התהלוכה בחודש יולי 1999, במלאת 900 שנה בדיוק לכיבוש העיר בידי הצלבנים.

בהתבטאות נוספת של חזרתם בתשובה המשתתפים שולחים לנו, רועי קהילות משיחיות בארץ, מכתבים בהם מביעים את תחושות הצער שלהם על מה שקרה בימי מסעי הצלב. המכתבים הראשונים כבר הגיעו אילנו. מכתבים אלה מרגשים ומרשימים. כדאי לקרוא אחד או שניים מהם. ניתן להשיג העתק של המכתבים מאבן תומס בכתניה או מאשר אינטרנט במשרד של האגודה בירושלים.

